

غدیر آخرین جایگاه اعلام عمومی

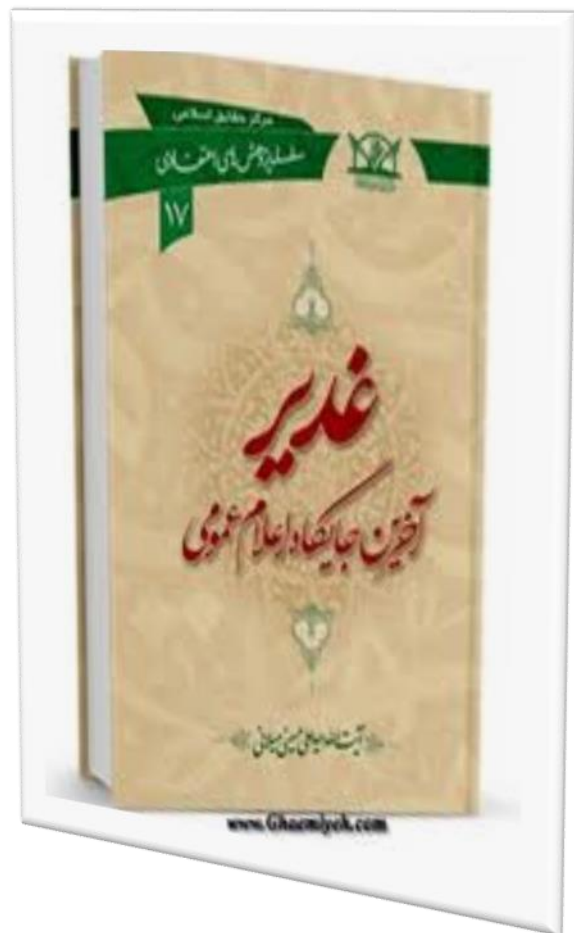
(پژوهشی در حدیث غدیر از دیدگاه شیعیان)

اثر حضرت آیت الله سید علی حسینی میلانی

انتشارات حقایق اسلامی، چاپ پنجم، ۱۳۹۳، قم

غدیر یادآور امامت امیرمؤمنان علی - علیه السلام - و انتصاب رسمی ایشان بر این مقام والاست. امامت عهد و پیمانی بسان نبوت است و به دست خدای متعال بوده و هیچ کس بدان مقام نایل نمی‌گردد، مگر اینکه او اراده کند.

پیامبر خدا - صلی الله علیه و آله - از آغازین روز رسالت خویش در هر فرصت و موقعیت و در میان هر گروه و جماعت، مردم را به امامت امیرمؤمنان علی - علیه السلام - فرا می‌خواند و با عبارات و کلمات گوناگون آن را به امت خویش می‌رساند؛ تا اینکه در غدیر هر آنچه را که به صورت پراکنده درباره امامت و ولایت علی - علیه السلام



فرموده بود، در یک مجلس بیان کرد.

(کتاب غدیر آخرین جایگاه اعلان عمومی)، نوشته حضرت آیت الله حاج سید علی حسینی میلانی - مد ظله

العالی -، مراحل اعلام جانشینی امیرالمؤمنین - علیه السلام - را از آغاز بعثت در شش مرحله بر شمرده و غدیر

را آخرین جایگاه اعلام عمومی جانشینی آن حضرت می‌داند.

این کتاب تکمیل سخنرانی آیت الله حاج سید علی حسینی میلانی -مد ظله العالی- در همایش بزرگداشت غدیر لندن در سال ۱۴۱۰ق / ۱۳۶۹ش است.

متن سخنرانی و پاسخ‌های ایشان به نظریه وحدت شیخ بوطی بخش اول کتاب را تشکیل می‌دهد. ایشان در

مباحث خود از برخی پیشنهادهای شیخ بوطی حمایت و از سخن وی مبنی بر رضایت امیرالمؤمنین -علیه

السلام- از ابوبکر و بیعت با وی انتقاد می‌کند و سخن شیخ بوطی را به چالش می‌کشد.

در بخش دوم غدیر به عنوان آخرین جایگاه اعلان عمومی جانشینی علی -علیه السلام- معرفی می‌شود.

در این بخش ضمن تأکید بر الهی بودن منصب امامت، به ذکر شواهدی از سیره رسول خدا-صلی الله علیه

وآله- به این امر می‌پردازد که حتی در سخت‌ترین شرایط و در هنگامه‌ای که بیش از هر زمان به یاری و

نصرت نیاز داشت، باز هم بر این امر تصریح می‌فرمود که «این امر (امامت و جانشینی) به دست خداست و او به هر که بخواهد واگذار می‌کند».

نویسنده در ادامه، خلافت امیرالمؤمنین -علیه السلام- را از زمان خلقت نوری ایشان می‌داند و سپس چندین

توصیف رسول خدا را از امیرالمؤمنین -علیه السلام- یک به یک برشمرده است از جمله:

۱. گاه او را به پیامبران تشبیه می‌کرد؛

۲. در موقعیتی دیگر مقام و منزلت او را نسبت به خویش مانند منزلت هارون به موسی بر

می‌شمرد؛

۳. گاهی اعلامیت وی را اعلام می‌فرمود: «من شهر علم هستم و علی دروازه آن است».

۴. زمانی او را محبوب ترین فرد نزد خودش معرفی می‌کرد؛

۵. در جنگ خیبر او را فردی معرفی کرد که خدا را دوست دارد و خدا هم او را دوست دارد.

۶. ابوبکر را از ابلاغ پیام برائت عزل و علی - علیه السلام - را منصوب کرد؛ چرا که خدا فرمود:

«شایسته نیست کسی تبلیغ این امر را به دست گرفته و پیام الهی را به دیگران رساند، مگر آن کس که از اهل من باشد».

سپس به بیان حدیث غدیر پرداخته است.

نویسنده محترم ضمن نقل واقعه غدیر، به بیان خطبه غدیر و معانی واژه «مولی» و دلالت آن بر امامت امیرالمؤمنین می‌پردازد و در ادامه به تشکیک‌ها و ایرادهای برخی از اهل سنت، پاسخ می‌دهد.

وی ضمن بیان ویژگی‌های غدیر، مواردی را نقل می‌کند که دلالت بر تواتر حدیث غدیر و حضور جمعی بسیار از مسلمانان در این واقعه بزرگ دارد.

وی حتی از کسانی که به حدیث غدیر احتجاج کردند نام می‌برد تا اثبات کند که واقعه غدیر و حدیث غدیر مسأله‌ای با اهمیت در نزد مسلمانان صدر اسلام بوده است.

نویسنده در بخشی از نوشتار خویش از علمایی که به تشکیک، کتمان و تحریف حدیث غدیر دست یازیدند انتقاد می‌کند.

وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ تَبَعَ الْهَدَى